

Eğitim Fakültesi Öğrencileriyle Görüşme – II

Ş. Erhan Bağcı¹

Erhan: Evet, kaydı başlattım. Hem sizi tanımak hem de eğitim fakültesi öğrencileri olarak kendinizi burada nasıl gördüğünüzü anlamak istiyorum. Esas konumuz eğitim fakültelerinde, öğretmen yetiştirme ve atama sisteminde yaşanan Öğretmen Akademisi gibi son değişiklikler. Bunların sizin hayatınızdaki etkileri neler, bu konularda ne düşünüyorsunuz merak ediyoruz. Eğitim fakültesine geliş hikâyenizden, neden burayı seçtiğinizden başlayabiliriz. Herhangi biriniz başlayabilir. Kim başlamak ister?

Meral: Şöyle başlayabilirim. Küçüklükten beri içimde öğretmenlik mesleğine karşı bir sevgi vardı. İlerleyen yıllarda İngilizceye olan ilğim çok arttı. Ailemde de okumuş, meslek sahibi ve akademisyen olan çok insan vardı, içlerinde İngilizce öğretmeni tanıdıklarım da bulunuyordu ve bunların üzerimde etkisi oldu. Kendim de bu işi yapabildiğimi ve sevdiğimi fark edince öğretme alanına yoğunlaşmak istedim. Enerjik ve çalışmayı seven bir insanım, birilerine bir şey vermek, yön göstermek, liderlik içimde olan şeylerdi, o yüzden burayı isteyerek seçtim.

Erhan: Yani tamamen isteyerek seçtin.

Meral: Evet, kimsenin zorlaması yoktu, ailem de kararlarımda beni hep destekledi. Üniversiteye girerken öğretmenlik alanına dair umutlu ve daha pozitif bir bakış açım vardı. Fakat sonrasında değişen yönetmelikler ve mesleğe karşı değişen bakış açıları üzerimde negatif bir etki yarattı. Öğretmenliğin prestijinin düştüğünü düşünüyorum; eskiden öğretmenlerimize çok derin bir saygı duyardık, şu an öğrenciler öğretmen öldüren bir konuma geldiler. Açıkçası bu çok dehşet verici. Akademi konusunda da şöyle düşünüyorum, madem böyle bir yaklaşım sergileyecekler, o zaman eğitim fakültesini hiç açmasınlar. İnsanlar boşu boşuna gelip burada zaman kaybedip masraf etmesin. Sürekli yeni bir şeyler çıktığında kafamızda soru işareti oluyor. Doğru yetkinlikleri verecek eğitimi baştan belirlesinler ki ne olacağını bilelim. Şu anki sistem öğretmenliği çok değersiz kılıyor; buradaki aldığımız eğitimi yeterli görmeyip daha ayrıntılı bir eğitim

¹ erhanbagci@gmail.com

istiyorlar. Madem öyle, akademide verecekleri dersleri şu anki programın içine dâhil etsinler. Çağımız değişti, yapay zekâ ve teknoloji çağındayız. Ben onların yerinde olsam gerekli olmayan dersleri çıkarır, yerine İngilizce öğretiminde kullanılan yapay zekâ gibi çağımıza uygun dersler eklerdim. Ben bu eğitimi dışarıdan alıyorum çünkü okulum bunu şu an bana vermiyor.

Erhan: Herkes çok isteyerek, bilinçli olarak mı geldi buraya? Hepiniz mi?

Emrah: Bende her zaman yabancı dile bir ilgi vardı. Ben yurt dışında doğdum ve oranın dilini de biliyordum. Türkiye'ye gelip temelli yerleştikten sonra lisedeki hocalarım da dilimin üzerine düşünce o alanda kendimi daha rahat hissettim. Matematik, fizik gibi alanlardan ziyade yabancı dile merakım vardı; yabancı şarkılar dinler, filmler izlerdim. Puanım tutsaydı tercümanlık okumak isterdim. Bir sene mezuna kalınca ve aile de sıkıştırınca "Bir öğretmenliği dene" dediler. Okumaya geldikten sonra aslında hoşuma gitti ve öğretmenliğin değerini anlamış oldum. Öğretmenlik şu an gözümde en kutsal meslek; sonuçta bireyler yetiştiriyoruz. Doktoru da, avukatı da, öğretmeni de, esnafı da öğretmenin elinden çıkıyor. Ama ne yazık ki günümüzde öğretmenliğin ülkemizde yeterince değer gördüğünü düşünmüyorum. Atamalar, ekonomik durumlar yüzünden okul artık öğrencilere "Gideyim dersimi göreyim, eve geleyim" gibi bir yer olmaya başladı. Aslında orası insanların sosyalleştiği, öğretmeniyle konuşup duygusal bir bağ kurduğu bir yer. Bence öğretmenlik devam etmesi gereken kutsal bir meslek ama farklı stratejilerle. Ben üniversiteye ilk geldiğimde sistem farklıydı, şimdi farklı; bitirene kadar yine değişecek mi bilmiyorum, bu yüzden şu anki sistemden memnun değilim. O kadar çok insan 4 sene okuyup açıkta kalıyor ki bana çok yazık geliyor. Madem böyle bir şey var, alımları azaltabilirsiniz ya da bunun önüne geçebilirsiniz. Şimdi de Akademi diye bir şey çıktı; duyduğumuz kadarıyla bizim alanımızda sadece Kayseri ve İstanbul'da varmış. Sadece bizim sınıfta 120 kişi varken tüm Türkiye'deki öğrencilerin aynı anda atanması ya da Akademiye seçilmesi bana çok gerçekçi gelmiyor. O yüzden farklı alanlarda farklı planlara başvuracağım.

Erhan: Sen yurt dışından kaçınıcı sınıfta geldin?

Emrah: Türkiye'ye 6. sınıfta geldim. 5. yıla kadar orada okudum, temelli yerleşince 6'dan devam ettim. Başta dil, kültür ve arkadaşlık konusunda kimseyi tanımadığım için zorluk çektim. Sonrasında arkadaş edindim, hocaların da üzerime düşmesiyle üniversiteye kadar geldim.

Umut: Ben de en başta tam olarak direkt öğretmen olayım diye gelmedim. Bir süre durup düşündüm, İngilizce öğretmenliği de güzel bir meslek deyip seçtim. Geldiğimde şunu fark ettim; sınıfta 120'ye yakın kişi var ama bunların kaç tanesi gerçekten öğretmenlik yapabilir? O yüzden bir eleme yapmak gerekiyor diye düşünüyorum. Ancak eleminin nasıl yapılacağı çok daha önemli, keşke bu eleme direkt baştan yapılırsa da insanlar dört sene boşuna uğraşmasa. Öğretmenlik için yetkinliğe sahip olmayan insanların elenmesi gerektiğine katılıyorum ama şu anki

sistemin bu elemeyi doğru bir şekilde yapabileceğinden emin değilim. Eğer kaliteye göre değil de kayırma şeklinde bir eleme yapılırsa kalite yine düşer. Eskiden kendimize model alabileceğimiz öğretmenlerimiz vardı, şimdi hepsini farklı yollara dağılmış şekilde kaybettik. Günümüzde öğretmenliğe dışarıdan bakıldığında o kadar da iç açıcı durmuyor. Keşke bu değişiklikleri biz üniversiteye girmeden önce söyleselerdi, şu an işleri daha da kötü hale getiriyorlar.

Meral: Ben de bir şey ekleyebilir miyim? Eleme konusunda çok güzel bir yere değindi. Biz ilk dönem eğitim sistemiyle alakalı bir ders aldık. Hocamız bir kongreye gitmiş ve orada "R" harfini telaffuz edemeyen bir sınıf öğretmenliği öğrencisiyle tanışmış. Öğretmenlik okuyacak öğrencileri alırken gerçekten bütüncül bir yaklaşımla değerlendirmeleri gerekiyor. Öğrencinin psikolojisine, mentalitesine bakılmalı; çocukları, öğretmenliği ve liderliği seviyor mu diye ölçülmeli. Düz sınavla birçok kişi başarılı olup öğretmenlik bölümünü kazanabiliyor zaten. Her şey çok çabuk değiştiği için yeni yaklaşımlar getirmeleri şart. Şu yapay zekâ çağında öğretmenliğin daha da değerleneceğini düşünüyorum çünkü artık didaktik bilgi veren değil, öğrenciyi yönlendiren, sınıfı yöneten "lider öğretmen" rolleri öne çıkacak. Sınıfta yapay zekâ aracı olsa da sonuçta onu kullanan ve yöneten bir insan lazım. Bize bu becerileri geliştirebileceğimiz eğitimler verilmeli ama şu an biz öğrenciler olarak mağduruz. 4 yıllık eğitimi neredeyse bitiriyoruz, üzerine akademinin ekleneceği söyleniyor; o zaman biz tıp okusaydık. Eğitimi iki yıla ya da bir yıla düşüreceklerse bizim kaybolan dört yılımızı nasıl geri verecekler?

Umut: Sanırım akademi süresi bir yıla düşmüş. Yaz kış kesintisiz şekilde olacağı söyleniyor.

Erhan: Nereden duyuyorsunuz bunları, kendi aranızda mı konuşuyorsunuz veya sağdan soldan haber mi geliyor?

Umut: Sosyal medyada eğitimle ilgili sayfalar paylaşıyor. Mezuniyetten sonra ful, yaz-kış kesintisiz bir yıl olacağı konuşuluyor ve AGS'yi kazananlar gidecekmiş.

Meral: Evet, dersimizin son haftasında akademi şartlarını da gördük ve açıkçası şartlar çok katıydı. Devamsızlık süreleri, sınav tarzları... İnsanız sonuçta, her gün derse gelmek için mutlu veya istekli olamayabiliriz. Başımıza bir iş gelebilir, hastalanabiliriz. Bize akademiye verilen mazeretli/mazeretsiz devamsızlık süreleri o kadar az ki neredeyse her gün gitmemiz bekleniyor. Hoca anlatırken bütün arkadaşlarımızla "Bunlar insanları psikopat yetiştirmek için uğraşiyor herhalde" diye tepki verdik.

Sinan: Benim de küçüklüğümde beri sevdiğim bir meslekti, "Büyüyünce ne olacaksın?" dediklerinde öğretmen olmak istiyordum diyordum. Alana olan yatkınlığım anlaşılınca İngilizceyi seçtim ve bölümümden memnunum. Öğretmenlik yapmak da istiyordum ama üniversiteye girdikten sonra oluşan şartlar ister istemez insanı hayal kırıklığına uğrattı. Dört sene okuduktan sonra

aynı teorik ve uygulamalı eğitimlerin biraz değiştirilmiş halini tekrar görmek bizim için tam bir zaman kaybı olacak. Ayrıca olayın ciddi bir maddi boyutu var. Akademinin şimdilik sadece Kayseri ve İstanbul'da olacağı söyleniyor. Bize akademi öğrencilerinin yurt imkânı bile sağlanmayacağı duyuları geliyor. Verilecek o kısıtlı miktarlarla İstanbul gibi bir yerde geçinebilmek imkânsız, resmen bir hayatta kalma oyunu gibi. Ev kirası, masrafı, faturası var. İşin içine girince hayatın gerçekleriyle karşılaşıyorsunuz. Belli bir yaştan sonra aile ve hayat kurma meşgalesi başlıyor, bu şartlarda o paralarla çok zor oluyor. Açıkçası bu akademi süreci bana hiç planlı gelmiyor, "birden geldik, bir şey değiştirelim" mantığıyla düşünmeden yapıldığını hissediyorum.

Meral: Ben de arkadaşımı destekliyorum çünkü bunu değiştiren kişiler net açıklamalar yapmıyor. Her açıklamada bir belirsizlik var ve kafamızda hep yeni soru işaretleri oluşuyor. Bizden çok özel bir dikkat gösterip yetkin olmamızı istiyorlarsa, akademideki o dersleri şu anki 4 yıllık eğitime entegre etsinler.

Sinan: Geçen gün burada okuyan ve akademiye kazanan bir matematik öğretmeni arkadaşım ile görüştüm. "Süreç hakkında bir şey biliyor musunuz?" dediğimde "Yok, hiçbir şey bilmiyoruz, gidince bakıp öğreneceğiz" dedi.

Erhan: Kazanan da bilmiyor yani?

Sinan: Aynen, kazanan da bilmiyor, oraya giden hocalar da bilmiyor. Ne yapacaklar, ne olacak belli değil. O yüzden önümüzden giden bir nesil olacağı için süreçleri görmek adına biz belki biraz daha şanslıyız.

Umut: Ayrıca duyduğumuz kadarıyla kurallar çok katı. Bir dersten kaldığında bütünlemelere giriyorsun, onu da geçemezsen anında eğitimden kalıp en baştan tekrar AGS sınavına girmen gerekiyormuş. Olabildiğince ellerindeki adayları caydırmak istiyorlar anladığım kadarıyla.

Erhan: Caydırmak ister mi insan elindeki öğretmenleri? Neden böyle yapıyorlar?

Umut: Açıkçası "Hiçbir şeye giremeyip bari öğretmenliğe gideyim" algısını kırmak için uğraştıklarını düşünüyorum. Bunu gerçekten kırmamız gerekiyor ama doğrudan bu yöntemle değil.

Emrah: Açıkçası o caydırma durumu bende işe yarıyor. Ben yazları çalışırım, geçen sene yurt dışında sezonluk çalıştım. Açıkçası bildiğim yabancı dilleri öğretmenlik için kullansam, önümde çok belirsiz bir süreç var ve sonucunda elde edeceğim şey belli. Ama kendi fırsatlarımı değerlendirirsem çok daha başarılı olabilirim. Başka bir iş yapabilirim, mesela sağlık turizmi çok revaçta, yurtdışından çok hasta geliyor ve ajanslarda çalışabilirim. Büyükelçilikleri deneyebilirim, başka ülke vatandaşlığım da var. Bu tür işler sonucunda çok daha büyük kazançlar elde edebileceğimi hissediyorum. İkisine de çaba harcayacağım ama diğerinin kazancı çok daha fark ediyor.

Umut: Gördüğüm birçok kişi de zaten sürece girmeyi düşünmüyor. "Zaten kazanamayız" gibi düşündükleri için farklı yolları deneyecekler, sistemin gerçekten bir caydırıcılığı var.

Meral: Ben de kendime artık B ve C planları yaratmaya çalışıyorum. Aslında eğitim hiçbir zaman caydırılmamalı, çünkü hepimizin bilinçli ve uyanık bireyler olması lazım. Benim içimde öğretmenlik aşkı çok var ama şu anki süreç insanı gerçekten soğutuyor. Özel bir okulda çalışmayı ya da konsoloslukta memurluk sınavına girmeyi düşünüyorum. Onun maaşı çok çok daha iyi. Şu anki öğretmen maaşı ülkenin enflasyon ve ekonomik durumuna bakıldığında bence çok düşük. Ayrıca bence öğretmenlik sadece bir meslek değil, bir sanat. Derse girdiğinizde sahneye çıkıyorsunuz. Bir konuyu farklı stillerle ve kelimelerle öğrencileri etkileyecek tarzda vermeye çalışıyorsunuz. Öğretmen kendinden özverili bir şekilde çok şey katıyor.

Erhan: Devleti yönetenler, politikayı belirleyenler bir eksik görüyor olmalı ki böyle değişiklikler yapıyorlar. Sizce eğitim fakültelerinde, buradaki eğitim programlarında bazı yetersizlikler, problemler var mı?

Meral: Bence var. Biz eğitim aldığımız binada hiçbir teknolojik alet kullanamıyoruz; projeksiyonu bile çalışmayan sınıflarda ders işlemeye çalışıyoruz. Hâlbuki teknoloji çağındayız ve bizim bu becerilerimizin gelişmesi lazım. İstanbul'da bir festivale katılmıştım, orada VR gözlüklerle, sanal ortamda İngilizce sınıfları tasarlıyorlardı. Bizdeyse bazen hoca geliyor, telefonda bir şeyler okuyup o dersi öyle bitiriyor. Bunun yerine İngilizce öğretiminde kullanılan yapay zekâları gösterebilir bize çok daha gerekli olur. Değişen rollerle birlikte liderlik ve öğrenci koçluğu çok revaçta; bilgi yoğunluğu içerisinde insanlar kendine yön veren, kendisiyle birebir ilgilenen özel eğitim danışmanlarına yöneliyor. Bu tür koçluk dersleri eklenebilir, sürekli gelip bir şeyleri okuyup dinleyip gidiyoruz ama aktif yaptığımız bir şey pek yok.

Erhan: Peki Akademi bu eksiklikleri düzeltebilecek gibi duruyor mu sizce?

Meral: Açıklamaları çok belirsiz olduğu için kesin bir yorum yapamıyoruz. Ancak ben bu tarz dersleri dışarıdan, başka kuruluşlardan aldığım için oradaki farkı görebiliyorum.

Sinan: Eğitimde bir yanlış varsa, peki bunun için ayrı bir kurum mu açmalıyız? Gelsinler eğitim fakültelerini denetleyip düzeltsinler. Uygulamalı eğitim eksikse onu, teknoloji eksikse teknolojiyi, yapay zekâ eksikse onu eklesinler. Bunu gözlemleyip düzeltebilecek çok kaliteli hocalarımız ve profesörlerimiz var ülkemizde. Ekstra bir kurum çıkararak hem devlete masraf olup hem de gençlerde bilinmezlik oluşturmak yerine, hâlihazırda var olan eğitim fakültelerini daha iyi bir hale getirerek bize umut verebilirler.

Umut: Şöyle bir durum da var. Biz dördüncü sınıfta staj görüyoruz. Eğitim akademide devam edecekse bizim şu an gördüğümüz staj bölümüne ne gerek var? O zaman dördüncü sınıftaki stajı kaldırsınlar.

Meral: Eleme konusuna çok daha kapsamlı bakmaları lazım. Bu işe girecek insan, öğrenciye enerjisini ve özverisini veren biri olmalı. Bahsettiğim o telaffuz sorunu yaşayan sınıf öğretmenliği öğrencisi çocuklara nasıl doğru okuma yaptıracak? Bu yüzden çok daha kapsamlı ve nitelikli bir eleme sisteminin üniversiteye daha girerken getirilmesi gerekiyor.

Erhan: Mezun olduktan sonra yapacağınız işlere dönük ekstra eğitimler veya çalışmalar yapıyor musunuz?

Sinan: İster istemez araştırıyoruz tabi. "Öğretmenlik olmazsa ne yapabilirim?" diyoruz. Dilimiz olduğu için turizm bölgelerine gidip rehberlik yapabiliriz ya da az önce bahsettiğim gibi sağlık turizmüne yönelebiliriz diyerek bu alanlarda kendimizi geliştirmeye çalışıyoruz.

Meral: Ben bir medya akademisinden kurgu dersi ve yapay zekâ dersi aldım. Şu an o kurumun Türkiye ekibinde sosyal medya gönderilerini tasarlıyorum. Ayrıca uluslararası bir enstitüden eğitim koçluğu eğitimi alıyorum. İspanyolca ve Fransızca da öğreniyorum. Üniversiteye geldiğimden beri bu tarz fırsatların peşinden koşuyorum çünkü mezun olduğumda boş çıkmak istemiyorum. Eleştirebilen, düşüncesi olan, ekonomik açıdan rahat, kendi işinin patronu olabilecek bir birey olmak istiyorum. Öğretmenlik de yapmak istiyorum ama süreç çok belirsizleştiği için kararsızlık yaşadığım bu dönemde en azından cebimde param olsun diye dışarıdan gelen iş tekliflerini de değerlendiriyorum.

Erhan: Eskiden yabancı dil tek başına yeterdi, şimdi İngilizce bilmek bile yetmiyor mu artık?

Herkes: Hayır, yetmiyor.

Erhan: İçinizde veya çevrenizde "Ben ille de MEB'de devlet okullarında öğretmen olacağım" diyen kalmadı mı?

Umut: Kimsenin öyle bir lüksü ya da şansı yok bence hocam. "İlle de olacağım" dersin sonun kötü olabilir, işsiz de kalabilirsin.

Emrah: Benim matematik, fizik, kimya, Türkçe öğretmenliği gibi farklı bölümlerden arkadaşlarım var. Şu an son sınıftalar ve sınava çalışıyorlar. "Atanamazsan ne yapacaksın?" diye soruyorum, "Ne yapabilirim ki, gidip inşaatta çalışabilirim ya da çoban olurum" diyorlar. Bana çok yazık geliyor çünkü 4 sene okuyup onca emek verdikten sonra böyle karşılık almak üzücü. Elbette bu işleri yaparak evini geçindiren aileler var, ben de bir restoranda garsonluk yapıyorum ama insan verdiği emeğin karşılığında kendi alanında çalışmak ister. 4 sene okuyup emeğimin karşılığında bakkal olmak ya da tamirci olmak istemem, o

zaman hiç üniversiteye gelmez, direkt o işe başladım. Ortada 4 yıllık bir emek var, yazık günah oluyor.

Erhan: Bu sınava okul bitmeden mi giriliyor? Ne zaman yapılıyor?

Sinan: 4. sınıftayken KPSS/AGS'ye girilebiliyor. Mülakat sanırım kaldırıldı diye biliyoruz. Sınavdan aldığımız puan ve akademideki uygulama-teori ortalamamıza göre illere yerleştirileceğiz. Üç yılın sonunda da kadroya alınacağımız söyleniyor. Aslında bu bildiğiniz bir sene daha üniversite okumak gibi bir şey.

Meral: Biz üniversite sınavına hazırlanırken öğretmenlik çok revaçtaydı, ataması daha kolay bir meslek olarak gözüküyordu. Şimdi işler daha da zorlaştı, sağlık bölümleri ön plana çıktı. Artık insanlara sorduğunuzda bu belirsizlik içinde yaşamaktansa düz memurluk istediklerini söylüyorlar. Yeter ki düzenli bir para geçsin ellerine.

Erhan: Peki öğretmenlerin prestijinde ve imajında bir problem olduğunu mu düşünüyorsunuz, öyle şeyler söylediniz?

Sinan: Bence toplum tarafından eskisi kadar değer görmüyoruz. Biz 10-12 sene önce ilkokul ve ortaokul çağındayken öğretmenimizi gördüğümüzde ayağa kalkar, saygı duyardık. Daha bir hafta önce bir öğretmen öğrencisi tarafından katledildi. Artık bir öğrenci rahatlıkla gidip öğretmenine hakaret edebiliyor. Ayrıca bilinçli veli adı altında öğretmenin işine, alanına çok fazla karışılıyor. Veliler, "Ben geçmişte böyle öğrendim, sen de bu dersi çocuğa böyle anlatacaksın" diye müdahale ediyor. Yönetimden de "Hocam veliler rahatsız oluyor, böyle anlatma" uyarısı gelince meslek giderek değersizleşiyor.

Meral: Kesinlikle, okulda can güvenliği yok ve güvenlik önlemleri çok yetersiz. Öğretmenin üzerinde bıçakla okula giren bir öğrenci tarafından öldürülmesi haberi tüylerimizi ürpertiyor. Maaşlar da günümüz Türkiye ekonomisi ve enflasyonuna göre sadece çıtır çerez parası. Benim sadece bir aylık masrafım 30 bin lira. Ayrıca diyabet hastası olduğum için gluten içeren ürünleri yiyemiyorum, bu yüzden özel ve maliyetli bir beslenme düzenim var. Akademi süresince yurtsuz bir şekilde sadece belli bir miktar parayla bu ekonomik şartlarda Ankara veya İstanbul gibi şehirlerde geçinmek ve yaşamak neredeyse imkânsız. Toplum öğretmeni şekillendirmeye çalışıyor, can güvenliği yok, maaşı düşük, prestiji yerlerde.

Erhan: Akademi için hazırlık veya KPSS kursları falan açıldı mı, duyuyor musunuz böyle şeyler?

Sinan: İlla ki açılmıştır kurslar.

Meral: Ben de duyuyorum ama hiçbir merakım yok o kurslara gitmeye. Genelde yabancı dil sınavlarına hazırlanıyorum. Bu yeni sistem geldiğinde çok tartışılmadan bir anda kabul edildi gibi oldu, ben de zaten karşı olduğum için pek umurumda değil. Benim için öğretmenlik sadece dersi iyi aktarmak değil,

öğrenciye vicdani olarak dokunmaktır. Teorik bilgi her yerde var ama asıl önemli olan doğaya zarar vermemeyi, çevredeki canlılara saygı duymayı öğretebilmektir. Teorik bilgiyle donanmış bireylerdense, duygusal zekâsı yüksek, insanlık bilinci gelişmiş bireyler yetiştirmeliyiz. Ama daha eğitim fakültesinin bahçesinde tohum ekilecek yerlere izmarit atan, yurttan suları ve ışıkları sabaha kadar açık bırakıp kaynakları israf eden öğretmen adayları var.

Erhan: Özel okullarda çalışmayı düşünüyor musunuz? Oraların koşulları hakkında bilginiz var mı?

Emrah: Ben düşünmüyorum. Bundan 10 sene önce gelip burada üniversite okuyacağımı tahmin edemezdim, 10 sene sonra nerede olacağımı da bilemem ama başka fırsatların benim için daha iyi olacağına inanıyorum. Özel okullar öğretmenler için düşük ücretlerle çalıştıkları bir teselli alanı gibi oldu. Veliler özel okula para verdikleri için öğretmeni adeta "satın aldıklarını" düşünüyorlar.

Sinan: Şartları da insani değil hocam. Haftanın altı günü sabah 8'den akşam 8'e kadar ağır bir ders yükü altında çok çalışıyorlar ve maaşları asgari ücretten hallice, çok az.

Meral: Ben duyduğum standart özel okullar için katılıyorum; haftanın altı günü 40-50 bin lira bandında çalıştırıp mesai sonrası velilerle iletişimde kalmaya zorluyorlarmış. Ancak ben Amerikan kolejleriyle ilgili bir projede yer almıştım. Oradaki şartların ve maaşların devletten çok daha iyi olduğunu biliyorum. Genel anlamda standart özel okullar hakkındaki duyularımız ne yazık ki oldukça kötü.

Erhan: Sınıfta gerçek okullara gidip staj yaptınız mı?

Sinan: Şu an sadece kendi arkadaşlarımıza karşı sınıfta mikro öğretim ve sunumlar yapıyoruz, gerçek okullara gitmedik.

Meral: Biz sadece "Topluma Hizmet Uygulamaları" dersi kapsamında okullara giderek küçük eğitimler ve seminerler verdik. Orada biraz sınıf yönetimi ve öğrencilerle etkileşim açısından minik bir staj deneyimi yaşamış olduk.

Erhan: Bayağı bir fikir edindim. Siz yine dil bildiğiniz ve yabancı dil avantajınız olduğu için turizm ya da farklı alanlarda alternatiflere sahipsiniz, diğer bölümlerde okuyanların işi çok daha zor. Bana öyle geldi. Benim sormadığım, sizin eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Meral: Yok hocam, umarız araştırmalarınıza katkı sağlayabilmişizdir. Çok teşekkür ederiz.

Erhan: Ben de teşekkür ederim, kaydı burada bitiriyorum.